

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1528/2024
14.11.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Гордане Којић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Стефана Јуришина, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Стефана Јуришина, адвоката Марка Лазовића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 180/23 од 26.12.2023. године и Апелационог суда у Београду Кж1 513/24 од 27.06.2024. године, у седници већа одржаној дана 14.11.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Стефана Јуришина, адвоката Марка Лазовића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 180/23 од 26.12.2023.године и Апелационог суда у Београду Кж1 513/24 од 27.06.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 180/23 од 26.12.2023. године окривљени Стефан Јуришин оглашен је кривим за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајњу од три године и три месеца, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 03.12.2021. до 26.10.2022.године, као и време проведено на мери забране напуштања стана уз примену електронског надзора од 26.10.2022. до 12.07.2023.године.

Истом пресудом, окривљеном је на основу члана 87. КЗ, изречена мера безбедности одузимања предмета наведених у изреци пресуде, а за које је одређено да се након правноснажности пресуде имају уништити.

Окривљени је на основу члана 264. ЗКП ослобођен плаћања трошкова кривичног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 513/24 од 27.06.2024. године одијене су као неосноване жалбе окривљеног Стефана Јуришина и његовог браниоца, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Стефана Јуришина, адвокат Марко Лазовић, због повреде закона, док из образложења произлази да захтев подноси због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев и преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе и да у складу са чланом 488. став 3. ЗКП одреди да се извршење правноснажне пресуде одложи до доношења одлуке по захтеву.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода захтева, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости указује да је побијаним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, јер се пресуде заснивају на доказу на коме се не могу заснивати и то на записнику о претресању стана и других просторија сачињеном од стране ПС Вождовац дана 13.12.2021. године.

Према наводима захтева, претресање стана окривљеног је извршено у супротности са одредбама члана 158. став 1. ЗКП, а у конкретној ситуацији су службена лица полиције ушла у стан без наредбе суда, али и без сагласности држаоца стана или власника стана. На овај начин су повређене и одредбе члана 40 Устава РС и Европске конвенције о људским правима и то члана 8. Како је улазак у стан био незаконит, по наводима браниоца незаконите су и све остале радње, записник и други докази засновани на овој радњи, у смислу члана 84. ЗКП и члана 16. ЗКП. По наводима одбране и само време претресања је спорно.

Изнете наводе захтева Врховни суд оцењује као неосноване.

Одредбом члана 158. став 1. тачка 1) и 3) ЗКП прописано је да службена лица полиције могу изузетно без наредбе суда ући у стан и друге просторије и без присуства сведока предузети претресање стана и других просторија или лица која се затекну уз сагласност држаоца стана и друге просторије, ради непосредног хапшења учиниоца кривичног дела. Ставом 3. истог члана је прописано да ако је након уласка у стан и друге просторије предузето претресање, о уласку у

просторије и извршеном претресању без наредбе суда и присуства сведока биће сачињени записник у коме ће се назначити разлози уласка и претресања.

Из списка предмета и то записника о претресању стана и других просторија сачињеном од стране ПС Вождовац дана 03.12.2021. године произлази да је овлашћено службено лице ПС Вождовац наведеног дана уз сагласност држаоца стана – окривљеног Стефана Јуришина, на основу одредбе члана 158. став 1. тачка 1) ЗКП, ушло у стан у ... број .., стан број ..., у ком је извршено претресање, да су претресању присуствовала два пунолетна грађана – АА и ББ, што је констатовано у записнику који су потписали окривљени, као држалац стана, сведоци претресања и овлашћено службено лице. Уз записник су достављени извештај о форензичком прегледу лица места и фотодокументација. Поред тога, сачињене су две службене белешке о добровољном уласку у стан ПС Вождовац, обе од 03.12.2021. године, на име окривљеног Стефана Јуришина и на име власника стана ВВ.

Из наведеног произлази да је записник о претресању стана и других просторија сачињен од стране ПС Вождовац дана 03.12.2021. године, резултат законито спроведених радњи овлашћених службених лица у смислу члана 158. став 1. тачка 1) ЗКП, као и докази проистекли из наведене радње, па Врховни суд налази да побијане пресуде нису донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Осталим наводима захтева, бранилац указује на чињенице које су утврђене из исказа сведока током доказног поступка, оспорава чињенична утврђења суда, те анализира шта је суд из наведених доказа утврдио. Осим тога, бранилац истиче чињенице које се односе на претходно искуство које је окривљени имао са полицијом током 2015. године, када је био и Ургентном центру и трпео притиске што је утицало на његово понашање и давање одбране, те потписивања записника о претресању стана. Поред тога, бранилац истиче предлоге одбране који су дати током трајања овог кривичног поступка, а које суд није прихватио, те даје сопствену оцену доказа који су изведени током поступка, на који начин одбрана оспорава и полемиче са утврђеним чињеничним стањем, у смислу члана 440. ЗКП.

Међутим, како повреда одредбе члана 440. ЗКП, не представља законски разлог у оквиру повреда побројаних у члану 485. став 4. ЗКП због кога је подношење захтева за заштиту законитости дозвољено окривљеном преко браниоца, то се Врховни суд у оцену ове повреде није упуштао.

Из изнетих разлога, Врховни суд је захтев за заштиту законитости оценио неоснованим и, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић